

Declaració institucional del 131è president de la Generalitat

Palau de la Generalitat, 28 de setembre de 2020

Benvolgudes i benvolguts,

Vull començar aquesta declaració expressant un cop més el meu condol i el del Govern a totes les víctimes i familiars de les víctimes de la Covid-19 que ha colpejat aquests últims mesos el nostre país i la resta del món. Perquè en aquest país continuen encara morint persones cada dia per una pandèmia que no cessa. Les vides escapçades per aquest malson són i seran sempre en la nostra memòria.

Tampoc vull continuar sense haver agraït abans la feina feta per tots aquells col·lectius que han lliurat un combat contra la Covid-19 a primera línia, arriscant sovint la seva salut en favor de la dels altres. Des dels professionals de la sanitat, als treballadors de l'alimentació, passant pels mestres i professors, els equips d'emergència i seguretat i continuant pels sectors de la neteja, els residus o els voluntaris assistencials que han vetllat perquè ningú no quedés enrere o desatès. Tots ells i molts altres que no he esmentat mereixen un agraïment col·lectiu, nacional i oficial que no vull deixar de fer en cada intervenció que sabeu que faig allà on sigui.

Ciutadanes i ciutadans de Catalunya, benvolguts compatriotes,

Avui vull parlar amb vosaltres. Perquè és tan sols a vosaltres i a la llibertat de Catalunya a qui em dec com a president. Avui ressonen més fort que mai dins meu totes i cadascuna de les expressions de suport, d'encoratjament, de gratitud, de disponibilitat, de confiança que he rebut tots aquests anys de vosaltres.

Vull parlar a tots aquells que ho han donat tot per a tots. Vull parlar a tots aquells que us hàgiu pogut sentir abandonats o a qui hem pogut fallar. Parlo avui a les persones amb nom i cognoms, plenes de vida, i plenes de somnis, que cada dia des del vostre lloc, des de l'anonimat i sense ambicionar protagonisme, feu d'aquest país un projecte d'esperança. A totes les persones que, amb el vostre compromís i enmig de moltes dificultats, feu de Catalunya un lloc millor per viure.

Us parlo a vosaltres per donar-vos les gràcies per ser exemple i camí de la nostra societat. No som un país d'institucions poderoses; som un país d'una societat viva, dinàmica, emprenedora, justa i lliure. Som un país que no es rendeix mai. Un país que n'ha vist de tots colors i sempre emergeix viu i amb força per continuar avançant. És per això que avui, més enllà de partits, parlaments, autoritats o institucions, avui vull parlar-vos a vosaltres.

Perquè sou l'única esperança de sortir del pou on ens vol posar, una vegada i una altra, l'estat espanyol. És la vostra veu i la vostra força col·lectiva l'única que ens permetrà deixar enrere un laberint del qual no se surt per sota terra, sinó per sobre, saltant tots els seus murs. No ho dic per dir. No és només una afirmació retòrica. És una convicció de qui des del capdavant de les institucions comprova que un dels obstacles per a la independència és la mateixa autonomia.

Una autonomia on el Parlament no publica les resolucions que s'hi aproven, i on el Govern veu com el seu president és depurat del càrrec per un cop ordit pels poders de l'estat espanyol.

Una autonomia que té 2.850 represaliats per defensar la causa justa i legítima de la independència de Catalunya.

L'única manera d'avançar és a través de la ruptura democràtica. Com l'1 d'octubre i el 3 d'octubre, i el 27 d'octubre. L'única garantia de deixar enrere el règim del 78 és el moviment independentista català. I l'única garantia del moviment independentista català sou vosaltres, la ciutadania, compromesa i organitzada.

Avui vull parlar amb vosaltres perquè uns jutges, i no pas el poble de Catalunya representat al Parlament, han decidit que no puc ser més el president de Catalunya. Vull dir-vos que cap llei injusta o aplicada amb finalitat de venjança contra qui defensa els drets humans i universals no ha de poder mai derrotar la democràcia. I us asseguro que les irregularitats comeses per tombar un nou president tindran el seu judici a Europa, que és l'únic lloc on avui podem trobar justícia als independentistes catalans i la nostra causa legítima de la independència.

El Govern de la Generalitat ha fet tot el que estava a les seves mans durant la gestió complicadíssima d'una malaltia inclement. I ho ha fet i ho fa encara sense els recursos ni les eines, sense el finançament ni la sobirania que calen per encarar amb contundència i eficàcia la recuperació, el control i la mitigació d'aquesta crisi sanitària, d'aquesta crisi econòmica, social i educativa que ens ha plantat el Coronavirus al nostre davant.

I és sense els recursos necessaris ni les eines d'un estat que el Govern de Catalunya ha encarat la situació d'emergència creada aquests mesos.

Com a Govern, tinc la satisfacció de dir-vos que hem fet la feina que calia per oferir al país una resposta des de les institucions. El 29 de gener vaig dir que aquesta legislatura no tenia més recorregut polític. Que ja arribava al seu final. Però una pandèmia ho va canviar tot i avui estem dedicats en cos i ànima a sortir d'una crisi econòmica i social gravíssima, devastadora.

Avui són els tribunals, amb la signatura del rei d'Espanya i del govern espanyol, els que tornen a interrompre el funcionament normal de les institucions catalanes i porten l'Administració, en plena pandèmia, a una situació provisional que aquest país no es

mereix. Els pot més la set de venjança que no pas el respecte per la salut i la vida de les persones, o la recuperació i la supervivència de les empreses i de cada un dels llocs de treball. La repressió no té límits, però l'autonomia, sí. I aquesta és la gran lliçó de la situació en què ens trobem avui.

I em dirigeixo al Govern que avui m'acompanya: Permeteu-me que us doni una darrera instrucció. Lluiteu les 24 hores de cada dia per la vida i la salut de les persones. Preneu les decisions que calguin en cada moment. I expliqueu a la ciutadania de manera transparent en quina situació ens trobem. La maduresa de la gent d'aquest país no es mereix una altra cosa.

Que avui no estiguem en condicions d'acabar el camí iniciat cap a la llibertat, no vol dir que hàgim reulat ni un mil·límetre. Una cosa que ens caracteritza als independentistes és que no tenim mai por de les urnes. No ens fa por, ans al contrari, no ens fa res comptar-nos tantes vegades com calgui. Volem que la ciutadania s'expressi sempre. Volem la independència, volem exercir l'autodeterminació, però sobretot volem una democràcia de qualitat per al nostre país. Tindrem l'ocasió d'avançar en aquesta direcció en unes eleccions que se celebraran d'aquí pocs mesos. Han de ser un punt d'inflexió. Han de ser un nou plebiscit i un nou mandat que confirmi el referèndum del Primer d'Octubre.

És el moment de tornar a sumar forces democràtiques, republicanes i independentistes. Les forces de la llibertat. Sí, les forces de la llibertat. Aquesta és la decisió que haurà de prendre la ciutadania a les urnes. Mentre els aparells de l'estat espanyol inhabiliten un president de la Generalitat, acompanyen la fugida d'un monarca acusat de corrupció a amagar-se en una dictadura. La decisió es planteja més clara que mai. I cal escollir entre democràcia i llibertat, o repressió i imposició. És a dir, la República Catalana del compromís cívic, o la monarquia espanyola de les banderes i l'exèrcit.

Que no hàgim avançat com jo hauria volgut per fer efectiu el mandat del referèndum del Primer d'Octubre, que no hàgim avançat prou, no vol dir que no hem fet feina. N'hem feta, i molta, i en un context molt difícil. I estic satisfet d'haver acompanyat tant com hem pogut, i sabut, a tots els represaliats per aquesta voràgine autoritària de l'estat espanyol contra el nostre clam democràtic de llibertat. Estic molt orgullós de ser al costat dels demòcrates en aquest conflicte. I estic molt orgullós de la força i del compromís de la grandíssima majoria de catalanes i catalans.

Aquests més de dos anys de presidència he volgut ser sempre al costat dels més vulnerables. Els discapacitats, amb qui justament he tingut una darrera reunió, la gent gran, els infants, el petit comerç de proximitat, els emprenedors, els refugiats, els veïns dels barris més marginats, els perseguits, la pagesia, els pobles i les comarques menys poblades, els treballadors i treballadores d'un país fet a contracorrent i contra pronòstic. Amb una llengua pròpia i compartida, una cultura que és batec als Països Catalans, i una identitat avançada que es refà i evoluciona amb el pas dels temps.

No crec que el meu país sigui millor que els altres, però és el meu. I l'estimo amb passió. Estimo amb passió la gent del meu país i els seus projectes de vida. Estic convençut que podem arribar tan lluny i tan a prop com vulguem. L'únic límit som nosaltres mateixos. Si volem, podem. Nosaltres sí que si volem podem. Però hem de tenir clar l'objectiu i no abandonar-lo mai.

Com sabeu, fa uns quants mesos que dedico el 100% del meu temps a batallar contra la pandèmia. He fet i faig tot el que està en les meves mans. Continuem treballant sense recursos ni sobirania. Som una autonomia propietat de l'estat espanyol i mentre siguem això anirem amb desavantatge a qualsevol embat global que se'ns presenti els pròxims anys. Cap de nosaltres, cap independentista, no ha volgut aprofitar aquesta desgraciada pandèmia per sumar suport a la causa de la independència, com d'altres l'han volguda aprofitar per fer crides a 'la unitat de la pàtria espanyola'. Però és ben evident que amb les eines i els recursos d'un estat propi hauríem combatut millor l'avanç de la malaltia i els seus efectes.

El meu Govern ha treballat sense descans i amb energia pels interessos dels set milions i mig de catalans. Sense excepció. L'independentisme té un objectiu polític clar, però governa per a tothom. Sempre. Ho hem demostrat i n'estic molt satisfet. Governar no vol dir deixar de tenir objectius polítics. Tot el contrari. És quan governem que tenim l'oportunitat de realitzar-los en compliment dels mandats democràtics. I estic convençut d'haver governat sempre amb una mirada oberta i integradora i haver-ho fet sempre pensant en el servei a tothom.

He tingut l'honor, el màxim honor que es pot tenir, de presidir aquest país nostre en un període molt difícil i ple de desafiaments. He procurat fer-ho sempre des de l'honestedat, del compromís amb la gent, amb la veritat per sobre de tot i els ulls posats sempre amb els més vulnerables. He mirat de ser sempre just en les meves decisions, de no fer res mai per ambició personal ni de partit, amb l'interès del país per sobre de qualsevol altra consideració. Segur que he comès errors, que no he encertat totes les decisions i que algú trobarà mancances en la meva presidència. Segur. Les accepto i les incorpоро a la meva memòria i en el meu aprenentatge. Són lliçons apreses que me'n duc.

Us vull dir que ha estat un honor immens. I que allà on m'he sentit sempre més bé ha estat entre les persones, amb les entitats, en les iniciatives cíviques i socials de moltíssima gent que he tingut el plaer de conèixer. Tenim un gran país, tenim una societat magnífica, que podrà aconseguir tot allò que es proposi sempre que estigui disposada a arribar al final de tots els camins.

Certament, no tenim encara la República Catalana independent que ens hem compromès a construir col·lectivament. Jo no he pogut avançar més. I creieu-me que estava disposat i preparat per assumir-ne totes les conseqüències.

Vull demanar que recuperem la generositat que ens va fer arribar més lluny i més a prop que mai. Demano als partits, a les entitats i a tota la ciutadania que recuperem l'esperit i la

convicció que ens van permetre fer el Primer d'Octubre. Tenim un objectiu comú que és molt més important que tots els interessos particulars -i legítims- junts.

La repressió ens vol entretinguts en les diferències i la discòrdia. Ens vol dedicats a la disputa domèstica. Ni el forn, ni el pa. Tan sols vol que ens barallem per les molles, o pitjor encara, per les engrunes de les molles. Hem de superar l'etapa actual per tornar a mirar a l'horitzó. Un horitzó de justícia, democràcia i llibertat per a totes les catalanes i catalans.

Jo no seré mai cap obstacle ni cap nosa per al camí cap a la independència. Vaig acceptar l'encàrrec de presidir la Generalitat en un moment de repressió ferotge per un compromís cívic amb el meu país i amb un president, el molt honorable Carles Puigdemont, que havia hagut de cercar refugi a l'exili. I així com vaig fer-me càrrec de la més alta institució catalana, amb el mateix compromís, avui puc dir-vos que continuaré treballant sense descans per la llibertat de Catalunya des de qualsevol altre espai on pugui ser útil i sumar. És així com m'aplico la generositat que demano a tothom.

Ni abandono ni em resigno, i encara menys accepto aquesta sentència que vol enderrocar el Govern de Catalunya. Fer-ho seria acceptar que la repressió contra la causa justa de la independència de Catalunya és acceptada per tots nosaltres. Portaré la llibertat d'expressió i la nostra causa d'independència a Europa. I guanyarem.

L'estat espanyol ens vol abocar irresponsablement a una inestabilitat que els membres del Govern han decidit que calia encarar amb la màxima fortalesa i coordinació. I vull deixar ben clara aquí la meva confiança en el Govern amb qui he treballat intensament aquests anys. Teniu tot el meu suport i em poso a la vostra disposició des d'avui per a tot allò que pugui ser-vos útil en el servei al país i a la seva gent. Vicepresident, consellera de la Presidència, conselleres i consellers, a la vostra disposició. Recordeu, avui tenim el risc de rebrot a 172; avui tenim l'RT a 1,07; avui tenim 17.000 alumnes confinats a casa seva. Tenim una pressió assistencial estable i uns llits d'UCI també estables. Són les xifres que cada dia hem de vigilar, són les xifres que cada dia han de motivar la nostra acció de Govern. Em teniu, insisteixo, a la vostra disposició pel que faci falta.

No normalitzarem mai la situació actual. A cada dia de presó, més democràcia. A cada nova irregularitat dels tribunals, més vots a les urnes. A cada dia d'exili, més organització cívica per a la República. A cada nou cas de repressió, més desobediència civil. Preparem-nos per a la ruptura democràtica, pacífica i desobedient.

Ara quan ja no presideixi el Govern de la Generalitat, continuaré al servei de les causes nobles del nostre país. Tothom qui lluiti per una causa noble em tindrà al costat. La llibertat, el compromís cívic, el deure republicà, el servei als més vulnerables. Treballaré sempre de valent per una Catalunya on ningú no es quedi enrere i on tothom pugui fer realitat els seus projectes de vida. Lluitaré per un país viu, just, lliure.

I aprofito aquesta ocasió per dir-ho amb totes les lletres, i sense cap precaució, que podem fer realitat el nostre somni, que tenim la força per fer realitat el nostre somni. La tenim ara

si tenim clar que el poder és amb cadascú de nosaltres i en anar tots junts. Catalanes i catalans, empenyeu. Gràcies per fer-ho. Continuem endavant, sempre endavant. Per Catalunya i per la vida.

Voldria acabar aquest parlament amb uns agraïments més personals: en primer lloc, al Govern i a la majoria del Parlament que m'ha fet confiança durant tots aquests anys. Sempre havia dit que el meu Govern aspirava a tenir la confiança de la majoria independentista del Parlament. En ocasions no ha estat així, però fins i tot les crítiques, quan han arribat, han estat lliçons que ens han ajudat.

A l'oposició li demano que sigui una oposició constructiva en aquests moments. Que busqui camins d'acord i dels grans consensos de país. Vull agrair a totes les companyes i tots els companys de l'exili, començant pel seu president, el president legítim de Catalunya, Carles Puigdemont, i a totes les companyes i companys que són a la presó pel seu coratge, pel seu compromís, pel seu sacrifici, que no pot ser en va de cap de les maneres. Vull tenir un record pels 2.850 represaliats que hi ha a Catalunya. Penseu que el vostre exemple ens ajuda a continuar a tots. Gràcies pel vostre sacrifici!

I també de nou a tots els lluitadors de la Covid, moltíssimes gràcies!

I tres darrers agraïments personalíssims: en primer lloc al meu equip, des dels ordenances al cap de Gabinet, passant per l'Anna, el Pere, la Joana, en Jordi, en Joan Ramon, la Sira, l'Ester, el Martí i tantes i tants d'altres. Jo no hauria pogut ser aquí sense el vostre treball i esforç de cada dia.

A la meva família, a la meva dona i als meus fills, sense vosaltres ni tan sols hauria pogut sortir de casa i gràcies per rebre'm cada vegada que tornava a casa amb un somriure, amb els ànims i amb un escalf que mai m'ha faltat, passant també vosaltres en molts moments greus dificultats. Ha estat formidable tenir aquests anys i serà part de la nostra experiència. A la meva mare i als meus germans i a tots els amics, als quals us he deixat absolutament tirats durant aquests dos anys llargs. Espero recuperar-vos, sé que hi sou, que hi heu estat i tots els missatges que m'heu fet arribar. Perdoneu aquest silenci d'aquests anys.

I al poble de Catalunya, ha estat un immens honor. Jo no podia esperar mai haver arribat a ser el president de la Generalitat de Catalunya. Sabeu que estic deslligat de qualsevol altre compromís que no sigui el de servir el meu país i que em teniu al vostre costat pel que calgui. Pel que calgui que es proposi la defensa inqüestionable dels drets humans elementals i l'alliberament nacional dels Països Catalans.

Quim Torra i Pla

131è president de la Generalitat de Catalunya